

AHOJ DĚTI!

Postní doba se pomalu blíží do cíle. Zanedlouho už budeme všichni prožívat Velikonoce. Znovu si připomeneme všechny události Svatého týdne. Již příští týden začneme Květnou nedělí s pašijemi, kdy nám průvod s jívovými ratolestmi má symbolizovat slavný vjezd Pána Ježíše do Jeruzaléma. Po pondělí a úterý přijde středa, nazývaná Škaredá, protože tehdy se Jidáš rozhodl pro zradu Pána Ježíše. A po ní již Zelený čtvrtek. Tento den je velmi důležitý, neboť při Poslední večeři Páně došlo k ustanovení Nejsvětější svátosti oltářní. Pán Ježíš předal učedníkům pod způsobou chleba a vína sám sebe, své tělo a krev. Víme, že po večeři bděl na modlitbách v Getsemanské zahradě. Noc plná úzkosti a samoty se pomalu měnila v ráno Velkého pátku. Ten s sebou přinesl bolestnou křížovou cestu a krutou smrt nevinného Ježíše na kříži. Bílá sobota nás vybízí k návštěvě Božího hrobu a k modlitbě. A pak už přichází ten největší svátek v celém roce - neděle Zmrtvýchvstání Pána Ježíše. Pro nás obrovská radost, protože vzkříšení dalo všemu smysl a otevřelo nám cestu k věčnému životu. Za náš hřích bylo zapláceno do poslední kapky krve.

Pro vás, děti, je určitě na Velikonocích nejlákavější pondělí velikonoční, což je asi pochopitelné - s tradicí pomlázky a všech dalších zvyků. Zdobení vajíček a výroba kraslic, pučící větvíčky a kuřátka a všechno to, co nám připomíná jaro, zrození, je určitě pěkné a k Velikonocům neodmyslitelně patří. Ale nemělo by to pro nás být to nejdůležitější. Skutečnost vítězství Pána Ježíše nad smrtí by měla stát na prvním místě. Je to ta pravá podstata Velikonoc. A my jsme se jí alespoň stručně v dnešním povídání pokusili dotknout.

V obrázku se pro změnu budete věnovat tomu, co Velikonoce tradičně doprovází, jak jsme si již řekli, tedy výzdobě. Vidíte asi před sebou veliké mraveniště čísel a písmen. Je jich opravdu hodně. Vytvoříte z nich obrázek, když budete pečlivě spojovat čísla od jedné až po číslo 105. Ještě malou radu, až dojdete k číslu 41, čáru k číslu 42 ved'te přes čísla 37, 36, 22 a 23. Stejně pak od čísla 34 k číslu 35 přes č. 31 a 29. A podobně také u čísel 35, 44, 45 a 71, kde se vždy k následujícímu číslu dostanete přes dvě tečky s jinými čísly. Protože jsou v obrázku také písmena, spojíme je odlišně než je tomu u čísel, tedy obloučky. Náповěda vám v obrázku naznačuje, jak je spojeno poslední písmeno N s prvním A. Vy pokračujte od A k B, C,... podle abecedy.

(Otazníček)

Pro starší:

Kříž

**Nic velikého nevzniká v uchvácenosti,
ale v bolesti, na kříži.**

(Josef Bohuslav Foerster)

Velikonoce vnímáme všichni určitě velmi intenzívně, ale každého z nás během nich může oslovit něco trochu jiného, protože tyto svátky nabízejí obrovské množství nejrůznějších námětů k přemýšlení a k hlubšímu zamyšlení. Bolest, smutek, zrada, strach, hřích, lidská slabost, soucit, utrpení a smrt, vzkříšení, víra, radost a Boží láska k lidem,...a ve výčtu bychom mohli ještě dlouho pokračovat.

Je tu však něco, co nám to všechno uvedené tak nějak zastřešuje, dává tomu jakýsi rám a tvoří ucelený obraz. Je to - zvláště o Velikonocích nepřehlédnutelný - KRÍŽ.

Tento symbol, kterým začínáme a končíme každou modlitbu - Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého - spojuje tři božské osoby trojediného Boha. Je stálou připomínkou Kristovy oběti - kruté smrti Pána Ježíše - Beránka, který byl obětován za naše viny, aby nám otevřel cestu k věčnému životu

Na kříž lze hledět ještě také z jiného úhlu pohledu. Jeho ramena mluví symboly. Svislé jakoby ukazovalo směr ze země vzhůru, tedy ze smrti k nebeskému Otci. Tu cestu, kterou prošel Pán Ježíš. A rameno vodorovné představuje plynoucí pozemský život, ten obyčejný život, který všichni tady na zemi žijeme. V místě, kde se obě ramena protínají, by mohlo být srdce a někdy to tak bývá i znázorňováno. Božské srdce plné nekonečné lásky k nám lidem, které nám umožňuje žít náš pozemský život, které nám dalo Božího Syna a které tak i nám slibuje život věčný.

Kříž může mít a má v životě každého z nás ale také zcela konkrétní podobu. Není určitě nikdo, kdo by mohl říct, že žádný kříž nenese. Snad úplně malé děti to nepocítují, ale jak dospíváme, uvědomujeme si přítomnost těchto křížů. Pro někoho je to třeba nemoc, pro někoho jiná osoba ve škole, nějaký člověk, pro jiného zase určitá špatná vlastnost a zlovyk, se kterým jen těžko bojuje. Zkrátka, neseme je všichni. A měli bychom je nést s vědomím, že na to nejsme sami, ale pomáhá nám Pán Ježíš, třeba ukrytý v našich bližních nebo ostatních lidech.

A ještě na závěr jedno bretaňské přísloví: **Lépe je svůj kříž nést, než ho vléci po zemi.**

Řešení z minulého Poutníka:

Bledulce patřil stín, který byl na čtvrtém místě.

Tajenka z osmisměrky zněla: V Bibli hledej odpovědi na všechny otázky života.

(EJ)